

Crònica

Provincianisme magistral

Se diu públicament que el Magisteri valencià organitza una Exposició i un Certamen escolars, amb motiu de la Coronació de la Mare de Deu dels Desamparats.

Però aiximateix se diu que les tals festes d' instrucció i cultura seran mostra de les escoles de la *provincia* de València.

No tindriem que posar ningun reparo si l' idea—naixcuda per millor celebrar la Coronació de la Patrona dels valencians,—fora per qualsevol altre motiu. Però essent així i no altre, el fet de no haver-se invitat a la Exposició i Certamen als mestres d' Alacant i Castelló, ens pareix ademés d' una poc lloable desatenció i d' un egoisme massa gran, el suposar-se valencians només els mestres que exercixen en la *provincia* de València, una manifestació de provincianisme tan abstrusa, que quadra mal en els que s' honoren perteneixent al Magisteri valencià.

No és estrany aquest modo de procedir-se; tan al viu se ensenya, tant s' ha repetit, tantes vegades s' ha imprimat i firmat en els llibres escolars que València se divideix en les *provincias* de Castellón, Valencia y Alicante, tanta és la costum, que no causa estranyesa que els infants, els pares i fins el mestres, ho creguen de bona fe, sense preocupar-se si a eixa divisió territorial burocràtica no va unida una forta i traïdora voluntat de dividir els valencians per a que ni en la vida política, material i espiritual, tingam un ideal únic de direcció i manifestació.

Pot quedar ben satisfet el Poder central de la seua obra destructora

dels pobles ibèrics; al menys en València ho ha conseguit.

S' haurà pensat en replegar alaixes per a la corona, donades per tota València; s' haurà pensat en la ajuda de tots els valencians; se procurarà que la revista "Mater Desertorum" aplegue a tots els racons de la nació; se voldran organitzar romeries en tots els pobles de la pàtria...; però ix l' element intel·lectual Magisteri, a manifestarse com a valencià, com a bon fill de la nostra divina Regina, i s' oblida dels valencians d' Alacant i Castelló.

L' oblit no ens dol mes que per ésser de mestres i tindre la seua base en les ensenyances d' aquells llibrets "declarados de texto para que sirvan..." etc., etc.

Savem que estos actes i estes Exposicions; adivinem l' èxit, facil de aconseguir tractant-se de treballs de infants i de públic benevol; suposem l' honor de rebre un premi i li emoció interior que puga vindre. Però si nosaltres, com a mestres, forem invitats a la dita Exposició, no presentariem altre treball mes que una quartella on anara escrita en nostra llengua una "Salve Regina" firmada per un escolar de les nostres classes.

Vejau, doncs, com res tenim en la calaixera per a Exposicions-festivals. No és la manca d' exhibició el que lamentem, sino la de seny, per haver organitzat una Exposició i un Certamen que, contra el que se diu públicament, no tindrà de valencià mes que la *provincia* de València.

I fins la celebració de les festes escolars anunciades, de les quals ens ocuparem amb delectació i entusiasme, sobre tot, de les seccions: *Lengua je, Religión y Ciencias Históricas*.

CARLES SALVADOR

Mestre oficial

Benassal,

XI-922

